

UUSI AIKA

”NYT ON AIKA VALITA HYVÄ
ELÄMÄ JA TULEVAISUUS, JOKA
ON MAHDOLLINEN.”



*Me voimme päästä irti nykyisestä
kestämättömästä elämäntavastamme
ja maailmastamme ja luoda uuden maailman, joka ei ole enää
ristiriidassa oman itsemme ja tulevaisuutemme kanssa.*

Sisällys

SUURI MURROS ON EDESSÄMME	2
Nykyinen maailmankuvamme ei tarjoa ratkaisua	2
Aikamme illuusiot on murrettava.....	3
Nykyiset ratkaisuyrityksemme vain pahentavat tilannetta.....	6
Saavutettuja etuja on puolustettava – maksoi mitä maksoi	11

© Timo Nikkilä 2016

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-389-8

SUURI MURROS ON EDESSÄMME

Nykyinen maailmankuvamme ei tarjoa ratkaisua

Olemme ihmiskuntana siis suuren murroksen äärellä, jossa siirrymme materialistisesta maailmankuvasta ja elämisen tavasta tietoisuuden ja ymmärryksen aikakauteen. Tuo aikakausi mahdollistaa ekologisesti, eettisesti, sosiaalisesti ja henkisesti sekä taloudellisesti kestävä ja vastuullisen elämän ja elämäntavan meille kaikille. Elämme nopeasti muuttuvassa maailmassa, jossa totutut totuudet ja toimintatavat menettävät jatkuvasti tehoaan. Tämä maailma on kohtaamassa ihmiskunnan historiassa vertaansa vailla olevia ongelmia ja haasteita, kuten ilmastonmuutos.

Olemme eläneet viimeiset sadat vuodet newtonilaisen tieteen todellisuuskäsityksen ja maailmankuvan varassa. Olemme kehittyneet valtavasti ja saavuttaneet sellaisen aseman maapallolla, että meitä ei enää uhkaa mikään muu kuin me itse. Ja itse meidän on myös ongelmamme ratkaistava. Viimeiset vuosikymmenet ovat todistaneet sen, että se maailmankuva ja tekninen, taloudellinen ja sosiaalinen kehitys, joka on tuottanut kaiken sen hyvän mitä se kieltämättä on tuottanut, on nyt muodostumassa meille ihmiskuntana ja koko maapallon eliöstölle uhaksi. Einsteinin toteamus on osoittautumassa paikkansapitäväksi: ”Emme voi ratkaista ongelmiamme samalla ajattelulla ja tietoisuuden tasolla, jolle ne ovat syntyneet.”

Meidän tulee siirtyä mekanistisesta newtonilaisesta

maailmankäsityksestämme ja -kuvastamme orgaaniseen, elämään ja tietoisuuteen perustuvaan luonnolliseen maailmankäsitykseen ja -kuvaan. Tämä paradigman muutos näkyy jo murroksina kosmologisessa, tieteellisessä, uskonnollisessa, ekologisessa, yhteiskunnallisessa ja liiketaloudellisessa ajattelussa ja todellisuuskäsityksessä. Tällä hetkellä uusi kosmologia ja uusi fysiikka ovat tässä murroksessaan jo pitkällä, ja niiden näyttäessä tietä ovat myös yhteiskunnallinen, taloudellinen ja uskonnollinen ajattelu löytämässä tämän uuden maailmankäsityksen. Murrokset perustuvat kasvavaan tietoisuuteemme ja maailmamme kompleksisuuden kasvuun, jotka puolestaan kumpuavat tietoisuuden, elämän ja siis myös ihmisen evoluutiokehityksestä kohti korkeampia tietoisuuden tiloja. Se, miten näemme ja ymmärrämme maailmamme ja ihmisen kehityksen ja roolin sen osana, ratkaisee sen, miten elämme ja toimimme. Uusi maailmankuvamme tulee näin ollen muuttamaan elämäntapamme ja sen, kuinka järjestämme yhteiskuntamme, taloutemme ja sosiaalisen elämämme.

Aikamme illuusiot on murrettava

Meitä on liian paljon. Maapallon väestö kasvaa koko ajan, ja erityisesti aineellisia resursseja kuluttavia ihmisiä on yhä enemmän ja jatkuvasti kasvava määrä. Tuotantotapamme ei ole ekologisesti kestävä, vaan se rasittaa luontoa merkittävästi ja koko ajan yhä enemmän. Käytämme jo nyt maapallon resursseja yli sen luonnollisen uusiutumiskyvyn ja tuoton – syömme maapallomme raaka-ainevarantoja ja elollista pääomaa koko ajan. Maapallon elottoman ja elollisen luonnon ja elämän monimuotoisuus vähenee koko ajan ja heikentää elämän ja myös ihmisen ekologista perustaa,

josta olemme kaikki riippuvaisia. Näin ollen elämän tulevat mahdollisuudet ovat maapallollamme uhattuina. Taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus on jo kaikkien nähtävissä esimerkiksi Internetin välityksellä. Se aiheuttaa sotia, valtataisteluja, terrorismia, väkivaltaa ja vihaa eri taloudellisten ja sosiaalisten ryhmien ja ihmisten välillä.

Olemme uhmaamassa olemassaolomme ekologisia perusteita ja tuhoamassa yhä nopeammin ja kiihtyvämällä vauhdilla elinolosuhteita ja -mahdollisuuksia maapallolla ja asettamassa ihmiskunnan tulevaisuuden ja myös muun elämän tulevaisuuden vaakalaudalle. Maapallon luonto ja sen monimuotoiset eliölajit maksavat jo kovaa hintaa ihmiskunnan kestäättömän toiminnan johdosta sukupuuttojen ja yhä supistuvan elinpinta-alan ja -mahdollisuuksien muodossa. Kohta on meidän aikamme maksaa ”kovaa hintaa” toimintamme vaikutuksista. Tieteellinen ja teknologinen kehitys, jonka avulla olemme pyrkineet aiheuttamiemme ongelmia ratkaisemaan – siinä kovinkaan hyvin onnistumatta – on myös saavuttamassa kriittisen rajan elämää luovien ja ylläpitävien prosessien manipuloimisessa. Tämä voi jo lähitulevaisuudessa aiheuttaa todellisia yllätyksiä ja muutoksia ekologisessa elämän tasapainossa.

Kaiken kaikkiaan kehitys eri muodoissaan on nopeaa ja jatkuvasti eksponentiaalisesti kiihtyvää, ja tämä on vähentämässä reagointiaikamme aivan liian lyhyeksi. Muutokset ja uudet ongelmat vyöryvät päällemme, ja olemme jatkuvasti sammuttamassa yhä uusia tulipaloja. Aikaa ei enää jää tarvittavissa määrin suunnitelmalliseen ja pitkäjänteiseen elämän ekologisen perustan ja monimuotoisuuden sekä ihmiskuntamme elinmahdollisuudet turvaavien ratkaisujen suunnitteluun, testaamiseen ja toteuttamiseen.

Eläminen kehittyneissä teollisuusmaissa on muuttumassa ja osin jo muuttunut niin monimutkaiseksi ja kaoottiseksi, että emme pysty siinä enää kovin hyvin tai helposti luomaan itsellemme tarvittavaa turvallisuuden ja elämänhallinnan tunnetta, joka mahdollistaisi meille psyykkisesti terveen elämisen mahdollisuuden. Olemme kadottaneet elämälle sisällön ja merkityksen antavan korkeamman tarkoituksen ja käpertyneet pienen minämme ja mielemme todellisuuteen, jotta pystyisimme elämään hallitsemattomassa maailmassa. Sosiaaliset ja yhteisölliset elämää tukevat rakenteet ja järjestelmät ovat myös hajoamassa, eikä uusia ole vielä tarvittavassa määrin kyetty luomaan tai edes hahmottamaan. Murenemassa ovat mm. hyvinvointivaltio laajana elämän turvaverkostona ja perhe, suku, uskonto yms. yhteisöllisenä turvasatamana. Olemme purkamassa vanhaa, ilman että meillä olisi tietoa uudesta elämän sosiaalisesta ja yhteisöllisestä perustasta.

Oman kehon ja mielenterveyden hallinta ja ylläpitäminen eivät ole enää useinkaan luonnollista, vaan ne on välineellistetty, medikalisoitu ja tuotteistettu osaksi elämänhallinnan yhä kasvavia markkinoita. Yritämme ostaa terveyttä ja hyvinvointia, kun emme sitä enää luonnostaan osaa ylläpitää emmekä luoda itse osana tavallista elämäämme ja elintapojamme. Niin ihmisen kuin maapallommekin vaakalaudalla olevan kohtalon ja tulevaisuuden tuoma, yhä paremmin tiedostettu globaali pahoinvointi on lisääntynyt ja luonut meille oman pahoinvointimme lisäksi globaalin olemassaolon ja elämisen ahdistuksen.

Elämän ja todellisuuden näkemisen ja luomisen konteksti on meillä monesti aivan liian suppea ja mekanistisen, materialistisen ja objektiivisuuden harhan kahlitsema. Emme tunnista tietoisuuden evoluution merkitystä ja vaikutusta arvojemme ja

maailmankuviemme muodostumisessa emmekä todellisen, mielestämme vapaan tietoisuuden olemusta. Olemme sulkeneet itsemme tähän pieneen vallitsevaan todellisuuskuplaamme. Se onkin luonnollista pyrkiessämme sulkemaan kaoottisen ja monimutkaisen maailman ulkopuolellemme, mutta se ei ole kuitenkaan riittänyt poistamaan yksilöllistä ja globaalia pahoinvointiamme. Oman itsemme tunteminen, kokeminen ja näkeminen perustuvat monella kehomme ulkoiseen olemukseen, sen terveyteen (tai sairauteen) ja siitä saatavaan nautintoon, tunteidemme ja ajatustemme luomaan erilliseen ja erityiseen minäkuvaan, jota pyrimme jatkuvasti parantamaan, kehittämään ja täydellistämään. Tämä kehoon ja mieleen samaistuminen eristää meidät todellisesta minästämmme ja kytkee erillisen ja erityisen minäkuvamme jatkuvasti muuttuvaan ulkoiseen todellisuuteen eikä pysyvään tietoisuuteen tietoisuudesta, jonka voimme tunnistaa läsnäolon myötä todelliseksi itseksemme.

Nykyiset ratkaisuyrityksemme vain pahentavat tilannetta

Meidän on pikaisesti keskityttävä ihmiskuntaa haastavien ja uhkaavien ongelmien takana olevien todellisten syiden ymmärtämiseen ja niiden ratkaisemiseen. Meidän on oivallettava, että vain näiden ongelmien takana olevien todellisten syiden löytäminen ja ymmärtäminen varsinaisesti mahdollistavat ongelmiamme ratkaisemisen. Einstein onkin todennut jo lähes kliseeksi muodostuneissa sanoissaan: *”Emme voi ratkaista ongelmiamme samalla ajattelulla ja tietoisuuden tasolla kuin millä ne ovat syntyneet.”* Emme voi ratkaista nykyisen modernin ja postmodernin maailmankuvamme, arvomaailmamme ja

elämäntapamme aiheuttamia sopeutumattomuuden ongelmia nykyisellä tietoisuudellamme ja keinovalikoimallamme. Nyt on aika kulkea kohti integraalista ja evolutiivista maailmankuvaa ja kaikki aiemmat maailmankuvat ja -käsitykset yhdistävää todellisuutta. Tämän uuden todellisuuden ja heräävän kokonaisvaltaisen tietoisuutemme välityksellä voimme ratkaista ongelmamme tavalla, joka on myös käytännössä toteutettavissa. Kaikki maailman ihmiset eivät voi muuttua, emmekä saa heitä mukaamme integraaliseen ja evolutiiviseen todellisuuteen, vaan meidän on autettava heitä ja itseämme siellä missä he ja me olemme juuri nyt, siinä maailmankuvassa ja -tilanteessa, jossa olemme.

Tätä kirjoittaessani olemme juuri eurooppalaisen ja EU:n rahoitusjärjestelmän kriisin ja uuden taloudellisen laman partaalla, vaikka edellisestäkään lamasta emme ole vielä ehtineet lainkaan toipua. Tätä kriisiä pyrimme tälläkin kertaa ratkaisemaan niillä keinoilla ja tavoilla, jotka ovat tämän rahoitusjärjestelmän epävakauden ja valtioiden velkakriisit aiheuttaneet. Pyrimme ratkaisemaan velkakriisin lisäämällä velkaa eli elvyttämällä ja lisäämällä kulutusta rahan määrää lisäämällä. Tämä voi auttaa meitä hetken eteenpäin ja estää täydellisen katastrofin syntymisen, mutta ulospääsyä kriisistämme se ei tarjoa eikä tule tarjoamaan. Taloudellinen lama ja valtioiden syntynyt velkakriisi voitetaan ja talous saadaan kestävämmälle pohjalle vain panostamalla ihmisten todellista hyvinvointia edistävään arvopohjaiseen ja aineettomaan kulutukseen ja kulutukseen, joka perustuu uusiutuvien energialähteiden käyttöön energiantuotannossa ja teollisessa tuotannossa. Meidän on luotava uusi kestävä taloudellinen perusta, joka ei ole ristiriidassa ympäristötavoitteittemme kanssa eikä aiheuta tuleville sukupolville kestämatöntä velkataakkaa. Meidän on aika

keskittyä kansalaistemme ja yritystemme hyvinvointiin ja kestäväen uuden talousjärjestelmän luomiseen eikä ainoastaan pyrkiä pelastamaan riskisijoituksia tehneitä pankkeja ja sijoittajia.

Vuoden 2001 terrori-iskuista New Yorkin kaksoistorneihin käynnistyneestä terrorismin vastaisesta sodasta on jo kulunut yli kymmenen vuotta, mutta mitään muuta konkreettista ei ole saatu aikaan kuin se, että pelon ilmapiiri on yhä lisääntymässä ja globaali turvattomuuden tunne on yhä vahvempi maailmassamme. Ja onko tämä mikään ihme, sillä harvoinhan väkivaltaa on sodalla tai väkivallalla voitettu. Terrorismi ei ole aikamme pahin uhka, vaan sen syntymisen mahdollistanut taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus, joka aiheutuu globaalin talousjärjestelmän eriarvoisuutta tuottavasta luonteesta ja sen takana olevasta kapitalistisesta ja yltiöliberalistisesta ideologiasta. Terrorismi ei tietenkään ole mitenkään perusteltavissa, mutta se voidaan poistaa vain, jos poistamme sen takana olevan ja sitä ylläpitävän eriarvoisuuden ja muutamme tätä eriarvoisuutta ruokkivan globaalin talous- ja rahoitusjärjestelmämme.

Samoin kuin taloudellista lamaa, valtiollisia velkakriisejä ja terrorismia, on myös ekologisia ongelmiamme pyritty ratkaisemaan niitä aiheuttaneilla keinoilla. Pyrimme ratkaisemaan ekologiset ongelmamme lisäämällä niitä aiheuttanutta talouskasvua ja luomalla teknologiaa, joka lisää tätä talouskasvua ja täten myös ekologisia ongelmia. Sanotaan, että meillä ei ole varaa suojella luontoa ja ilmastoamme ilman talouskasvua, mutta juuri se sama talouskasvu aiheuttaa yhä lisääntyviä ongelmia luonnolle ja elämälle maapallollamme. Näinhän tästä ei tule mitään. Aikamme ekologiset ja ympäristöongelmat ovat ratkaistavissa vain muuttamalla ihmiskunnan globaalia ja ihmisten yksilöllistä ja yhteisöllistä

tietoisuutta, mikä mahdollistaa uuden vastuullisen ja kestävän ekologisen, sosiaalisen ja eettisen sekä taloudellisen tasa-arvoisuuden arvoperustan luomisen ihmisen toiminnan perustaksi ja reunaehdoksi. Näin toimien ratkaisemme monta ongelmaa ja haastetta yhdellä kerralla. Muuta tietä kestävään ratkaisuun ei mielestäni ole. Sen, että tämä tietoisuuden globaali muutos on todella haastava ja vaikea saada aikaan ei pidä sitä kuitenkaan sulkea pois eikä saattaa meitä epätoivoon. Muutos on mahdollinen, ja se lähtee sinusta ja minusta. Meidän on ensin muutettava itsemme ja tietoisuutemme ja sitten oltava se muutos, jonka haluamme maailmassa nähdä, kuten Gandhi on viisaasti sanonut.

Länsimainen materialistinen ja kulutukseen perustuva elämäntapa on tullut tiensä päähän. Ei sen takia, että olisimme siitä vapaaehtoisesti luopumassa, vaan siksi, että maapallomme luonnon tasapaino ei sitä enää kestä. Muutoksen on tultava ja pian, muuten ajaudumme maailmaan, joka ei ole enää elämisen arvoinen paikka, ei meille eikä muulle elämälle. Uusi elämämme tarkoitus ja hyvä elämä on saavutettavissa uuden tietoisuutemme ja itseytemme avulla, jotka luovat tietoisien, vapaan ja yksinkertaisen elämäntavan ja uuden evolutiivisen tehtävän elämämme tarkoitukseksi. Meidän on nyt länsimaissa näytettävä mallia muulle maailmalle ja luotava uusi kestävä tapa kuluttaa ja uusi kestävä tapa elää. Se tapa ei enää perustu aineellisiin, saastuttaviin ja nopeasti väheneviin fossiilisiin luonnonvaroihin ja energianlähteisiin, vaan ympäristöystävälliseen ja taloudellisesti, sosiaalisesti ja eettisesti kestävään tuotantoon ja kuluttamiseen. Se elämä ei enää perustu oman itsemme toteuttamiseen rahan, tavaran ja kulutuksen myötä, vaan sitä leimaa sisäinen hyvinvointi, vapaaehtoinen vaatimattomuus ja elämisen rikkaus. Tämän tekee mahdolliseksi uusi todellisuus ja tietoisuus,

jonka löydämme omasta itsestämme.

Kaikkien edellä kertomieni globaalien haasteiden ja niiden puutteellisella tietoisuuden tasolla tehtyjen ratkaisuyritysten takana on yleinen kuvitelma siitä, että ihminen pystyy oman kyvykkyytensä avulla selviämään mistä tahansa aiheuttamista ongelmista. Olemme lajina ylimielinen, ja arvioimme omat kykymme ja mahdollisuutemme pahasti yläkanttiin. Olemme nousseet luonnon ja sitä ylläpitävän ja luovan elämän ja luonnonlain yläpuolelle, emmekä ole huomanneet, että tämä ei ole mahdollista pitkällä tähtäimellä. Olemme pärjänneet hyvin kilpailussa muun elämän ja luonnon kanssa, mutta nyt ovat rajat tulleet vastaan. Meidän on sopeutettava elämäntapamme kestäväksi osaksi luontoa. Ihmiskunta on osa luontoa ja pystyy ratkaisemaan aiheuttamansa ongelmat vain ottamalla oppia luonnon omista toimintamalleista ja periaatteista ja soveltamalla niitä kaikkeen ihmisen toimintaan. Tarvitsemme uutta evolutiivista rationaalisuutta uudeksi elämän tietoisuudeksi, joka tarjoaa kestävät ja luonnonmukaiset ratkaisut aikamme ongelmiin.

Nämä muutamat esimerkit tällä hetkellä ajankohtaisista, koko ihmiskuntaa koskevista haasteista ja ongelmista kertovat selkeästi sen, että Einstein oli oikeassa. Tarvitsemme uutta ajattelua ja uutta tietoisuuden tasoa eli uutta integraalista ja evolutiivista maailmankuvaa ja todellisuuskäsitystä, jotta voimme näihin haasteisiimme vastata. Nämä haasteet ja niihin vastaaminen ovat osa uutta evolutiivista tehtävääme ja elämämme tarkoitusta globaalisti, mutta se antaa myös merkittävän ja riittävän motivaation lähteen oman elämämme ja tietoisuutemme ratkaisuja etsiessämme. Loppujen lopuksihan me emme tätä uutta evolutiivista ja integraalista elämää etsi ja löydä itsemme takia, vaan kaikkien takia, koko elämän ja sen säilymisen takia. Ja sen suurempaa ja

suurenmoisempaa tehtävää on minun ainakin vaikea keksiä.

Saavutettuja etuja on puolustettava – maksoi mitä maksoi

Monesti sanomme puolustavamme ns. saavutettuja etuja, kun puolustamme esimerkiksi palkankorotuksiamme ja haluamme itsellemme parempaa aineellista elintasoja tai kun puolustamme demokraattista järjestelmäämme ja sen luomaa hyvinvointivaltiota. Haluamme säilyttää ja parantaa sitä, mitä meillä on, mutta olemmeko kuitenkin katsoneet tarpeeksi tarkkaan sitä, mitä me itse asiassa tällöin puolustamme tai vaadimme lisää? Väitänpä, että emme ole.

Kun puolustamme esimerkiksi palkankorotuksiamme ja haluamme lisää aineellista elintasoja, niin silloin me itse asiassa puolustamme taloudellista järjestelmäämme, joka on ajanut meidät ”velkasuohon” ja globaalin finanssijärjestelmämme romahtamisen partaalle. Juuri tuo järjestelmä on ajanut meidät yhä kiristyvään työtahtiin ja kilpailuun vähenevistä työpaikoista ja elantomme ansaitsemismahdollisuuksista. Kun haluamme yhä enemmän ”tavaraa”, niin puolustamme tällöin oikeuttamme tuhota ympäristöämme ja koko elämämme perustaa ja vähentää maapallon biodiversiteettiä ja elinvoimaa, oman elämämme välttämätöntä elinvoimaa. Puolustamme oikeuttamme käyttää ansaitsemamme rahat itsemme viihdyttämiseen lähes ”kuoliaaksi” ja täyttämään sisällämme olevaa tyhjyyttä yhä suuremmalla määrällä krääsää ja elämyksiä.

Kun puolustamme edustuksellista demokraattista järjestelmäämme ja sen luomaa hyvinvointivaltiota, niin silloin me

itse asiassa puolustamme näennäisdemokraattista, puolue-eliitin ja taloudellisen vallan kaappaamaa valtajärjestelmää, joka on vienyt meiltä itseltämme vallan oman elämämme määrittämiseen ja vallan tehdä niitä arvovalintoja, joita aikamme haasteet nyt meiltä edellyttävät. Puolustamme tällöin juuri sitä järjestelmää, joka on ajamassa meidät yhä syvempiin ongelmiin. Tuo järjestelmähän on osoittautunut täysin kyvyttömäksi ratkaisemaan niitä todellisia ongelmia, joista aikamme haasteet aiheutuvat.

Kun siis sanomme puolustavamme länsimaisen elämäntapamme ja sivistyksemme saavutettuja etuja, olemme itse asiassa puolustamassa oikeuttamme tuhota maapallon luontoa ja elinvoimaa, ahneuden ja rahan sokaisemaa läpimätää finanssijärjestelmäämme, jatkuvasti yhä enemmän velkaantuvaa julkista sektoriamme, rapautuvaa hyvinvointivaltiotamme, valtansa menettänyttä näennäisdemokraattista valtaeliittiä, stressaavaa ja yhä tiukentuvaa työelämää ja varsinkin pk-yritykset yhä ahtaammalle ajavaa ay-liikettä. Puolustamme saavutettuja etujamme, jotka ovat itse asiassa saavutettuja haittoja. Ne ovat ajamassa meidät tilanteeseen, joka ei enää tarjoa meille mielekästä elämää eikä täytä sisällämme olevaa, länsimaisen elämäntavan luomaa tyhjyyttä.

Miksi ihmeessä näin teemme?